

Ue-aasta hommiko laul.

Wist: Nüüd surno kehha mattame.

Nüüd rahwas kõkko fogguwad,
Kes veel sün ilmas ellawad:
Sest wanna aast on mõda läind,
Se' keik on armas Jummal teind.

2. So rahval on nüüd tånno meel;
Oh Jummal! alta ikka veel,
Et selge usk saaks siggidust
Ja sinno armo õnnistust.

3. Kül õhkas monne emma meel,
Kes tånna nuttes tulli, teel;
Ta mõtles: kus mo lapsed jáid! —
Nad hauda mülla sisse said!

4. Kül lessed naesed leinawad
Ja omma lojat passuwad:

Et jälle saaksid römustud;
Sest et nad wågga furwastud.

5. Keik haiged omma sângi peál
Ka lootwad abbi julgest teál:
Et sinno arm neid parrandaks
Ja nende wallo wåhhendaks.

6. Kes ilma-süta wangí said
Ja kaua wet ja leiba föid,
Need ootwad omma lunnastust
Ja wimaks hinge õnnistust.

7. Kül waesed lapsed leinawad
Ja omma häddä kaebawad:
Kus sanud meie wannemad!
Nad hauda läinud moslemad!

8. Meid keksi, Jummal aowito,
Meid töös ja sannas õnnista;
Meid wôtta sinna juhhata,
Ja lasse rahhus ellada.

9. Oh fela katko, waeno heält
Ja pühhaks te so rahwa meelt:
Et wôtwad moista sinno nou,
Ja lauldes sulle anda au.